

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobkyně: N.T.H.**, nar. ..., *zastoupené Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Praha 1, Opletalova 25*, proti **žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 9. 2015, č. j. MV-124642-4/SO-2015,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Napadené rozhodnutí

Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaná Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „žalovaná“) zamítla odvolání žalobkyně a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky č. j. OAM-818-19/ZR-2015 ze dne 26. 6. 2015, kterým byla žalobkyni podle ust § 46a odst. 2 písm. i) zákona č. 326/1999 Sb. zákona o pobytu cizinců na území České republiky (dále též „zákon o pobytu cizinců“) zrušena platnost povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny.

II.

Žaloba

Žalobkyně napadla rozhodnutí žalované žalobou, ve které v první řadě obecně uváděla, že napadené rozhodnutí a stejně tak rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je vydáno v rozporu s právními předpisy, a to konkrétně s ust. § 2 odst. 1, 4, ust. § 3, § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., a rovněž v rozporu s ust. § 46a odst. 2 písm. i) zákona o pobytu cizinců. Žalobkyně dále uvedla, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že v průběhu řízení bylo prokázáno naplnění důvodu pro postup dle §46a odst. 2 písm. i) zákona o pobytu cizinců, dle kterého ministerstvo zruší platnost povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny, jestliže cizinec neplní účel, pro který bylo toto povolení vydáno. Skutkově pak důvod pro tento postup spatřuje žalovaná v rozvodu manželství žalobkyně s panem N.D.K., nar...., a to rozsudkem Okresního soudu v Sokolově ze dne 22.07.2014. V souvislosti s uzavřením nového manželství s panem N.D.T., dne 18.10.2014 žalovaná konstatuje, že nedošlo k obnovení plnění účelu k pobytu, neboť toto se vztahuje pouze ke konkrétní osobě, s tímto názorem žalobkyně nesouhlasí.

V této souvislosti žalobkyně namítá nesprávný výklad ust. §46a odst. 2 písm. i) zákona o pobytu cizinců, provedený žalovanou, dle kterého, v případě uzavření nového manželství, nelze hovořit o plnění účelu pobytu. Jako podporu pro tento výklad odkazuje žalovaná v rozhodnutí na ustanovení §45 odst. 4 zákona o pobytu cizinců, dle kterého lze podat žádost za jiným účelem. Žalobkyně s tímto výkladem nesouhlasí, a to zejména s odkazem na §42 a následující zákona o pobytu cizinců, ze kterých lze vysledovat jednotlivé účely pobytu. Mezi těmito je účel společného soužití rodiny na území, studium, ochrana na území, vědecký výzkum, zaměstnanecká karta, modrá karta a strpění pobytu, přičemž zákon o pobytu cizinců nijak blíže účel pobytu „rodinný“ nerozděluje. Z výše uvedeného důvodu se pak musí jevit jako lichá argumentace žalované v tom smyslu, že žalobkyně byla oprávněna podat žádost o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu za svým současným manželem. Soužití s novým manželem je totiž rovněž účel společného soužití rodiny a nejedná se tedy o jiný účel pobytu, tak jak vyžaduje §45 zákona o pobytu cizinců. Z výše uvedeného nutno vyvodit závěr, že pokud v průběhu povoleného pobytu cizinec změní osobu cizince s povoleným pobytem, se kterým realizuje společné soužití rodiny, nedochází k plnění jiného účelu pobytu, ale stále je plněn účel společného soužití rodiny. Dle žalobkyně jsou pak skutková zjištění a závěry žalované nedostatečné, neboť žalovaná evidentně vycházela z toho, že plnění účelu pobytu je vázáno pouze na konkrétní osobu bez možnosti jeho obnovení.

Žalobkyně dále namítala, že správní orgány nezajistily dostatek důkazů. Ve vztahu ke správními orgány tvrzené účelovosti nového manželství žalobkyně uvedla (za účelem prodloužení dlouhodobého pobytu), že důkazy provedené ve správním řízení v žádném případě neumožňují závěr o účelovosti manželství (ve smyslu získání povolení k pobytu), ať už s panem N.D.K., či N.D.T.. Jelikož je předmětné správní řízení vedeno z moci úřední, je na správních orgánech, aby zajistily dostatečné množství důkazů. Takovým povinností však správní orgány jednoznačně nedostály, což v podstatě vyplývá i z odůvodnění napadeného rozhodnutí, které ohledně účelovosti neobsahuje žádné jednoznačné tvrzení. Naopak z něj vyplývá, že pro dané rozhodnutí není rozhodující, zda předchozí manželství bylo uzavřeno účelově. V souvislosti se současným manželstvím a jeho účelovostí pak žalovaný uzavírá, že tato otázka hraje roli pouze v rámci hodnocení přiměřenosti napadeného rozhodnutí a

případnou účelovost je třeba zjišťovat v rámci žádosti o vydání nového povolení v dlouhodobém pobytu. Z výše uvedeného je tedy nutno uzavřít, že i když je otázka účelovosti dle názoru žalobkyně pro rozhodnutí ve věci zásadní, správní orgány účelovost netvrdí a ani neprokazují.

Další námitka žalobkyně směřuje do nesplnění povinnosti žalované vypořádat se s přiměřeností rozhodnutí tak, jak mu ukládá ustanovení § 46a odst. 2 zákona o pobytu cizinců.

V návaznosti na shora uvedené žalobkyně navrhla, aby zdejší soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému správnímu orgánu k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalované

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě ze dne 9. 11. 2015 v plném rozsahu odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhla, aby zdejší soud žalobu zamítl.

IV.

Jednání před krajským soudem

Projednání žaloby před krajským soudem proběhlo v nepřítomnosti žalované, která se z jednání řádně omluvila. V průběhu jednání před krajským soudem právní zástupce žalobkyně plně setrval na podané žalobě. Ve svém vyjádření právní zástupce zdůraznil žalobní bod týkající se nesprávného výkladu správního orgánu I. stupně a žalované ohledně toho, zda účel soužití s rodinou v rámci povoleného dlouhodobého pobytu trvá, i když dojde ke změně partnera, ke kterému je povolení k pobytu vázano. Dle zástupce žalobkyně není v právním řádu nikde upraveno, že by se měl pobyt za účelem sloučení rodiny striktně vázat k jednomu konkrétnímu manželovi, tj. k manželovi, ve vztahu k němuž bylo o povolení k pobytu žádáno. Závěrem právní zástupce navrhl, aby rozhodnutí žalované bylo zrušeno a věc byla vrácena žalované k dalším řízení.

V.

Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud při přezkoumávání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, kterými bylo rozhodnutí správního orgánu řádně a včas napadeno (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

Zákonnost rozhodnutí krajský soud přezkoumával ve vazbě na příslušná procesní ustanovení zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, jejichž porušení se žalobce dovolával, a dále ve vztahu k příslušným hmotněprávním ustanovením zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky.

Žalobu shledal zdejší soud nedůvodnou.

Při posuzování důvodnosti žaloby vycházel krajský soud z obsahu správního spisu, ze kterého vyplývají pro rozhodnutí ve věci následující významné skutečnosti. Žalobkyně pobývala na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny od 21. 7. 2011 do 21. 7. 2012. Toto povolení bylo opakovaně prodlužováno s tím, že naposledy byl pobyt prodloužen na období od 12. 9. 2013 do 11. 9. 2015. Ze správního spisu dále vyplývá, že žalobkyni bylo uděleno povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení se svým manželem N.D.K., se kterým uzavřela sňatek dne 29. 7. 2010. Toto manželství bylo následně rozsudkem Okresního soudu v Sokolově ze dne 22. 7. 2014 rozvedeno. Žalobkyně dne 22. 7. 2014 podala žádost o vydání nového povolení k pobytu za jiným účelem, a to podnikáním. V rámci tohoto řízení správní orgán usoudil o účelovosti manželství žalobkyně a z tohoto důvodu zahájil s žalobkyní řízení o zrušení dlouhodobého pobytu. Součástí správního spisu je kromě výsledku žalobkyně ze dne 15. 4. 2015 rovněž výsledek současného manžela žalobkyně, pana N.D.T., se kterým uzavřela manželství dne 18. 10. 2014. Správní orgán I. stupně shledal, že jsou naplněny podmínky ust. § 46a odst. 2 písm. i) zákona o pobytu cizinců, dle kterého může dojít ke zrušení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití, pokud cizinec, kterému bylo povolení k pobytu uděleno, neplní účel, pro který mu bylo povolení vydáno, a žalobkyni zrušil povolení k dlouhodobému pobytu. Správní orgán I. stupně a následně i žalovaná zdůvodnění zrušení dlouhodobého pobytu opřely především o skutečnost, že soužití s osobou, která je nositelem oprávnění ke sloučení rodiny, je nerozlučně spjaté s existencí rodinné vazby k této osobě. Zanikne-li taková vazba k dosavadnímu nositeli tohoto oprávnění ke sloučení rodiny a dosavadního nositele oprávnění ke sloučení rodiny již nejde podřadit pod žádnou osobu uvedenou v ust. § 42a odst. 1 zákona o pobytu cizinců, přestává cizinec plnit účel pobytu, pro který mu bylo povolení k dlouhodobému pobytu uděleno.

V návaznosti na shora uvedené žalobkyně v žalobě namítala nesprávné posouzení právní otázky, zda žalobkyně plní účel pobytu tj. soužití rodiny, když se s původním manželem, panem N.D.K., rozvedla a následně se vdala za pana N.D.T. Dle názoru žalobkyně se plnění účelu pobytu nevztahuje pouze k jednomu konkrétnímu člověku (nositeli daného oprávnění, tj. prvnímu manželovi žalobkyně), ale postačuje, že bude účel pobytu – soužití rodiny splňovat jakožto manželka ve vztahu s manželem novým, od jehož postavení se pobyt žalobkyně neodvozoval.

K výkladu naplnění účelu pobytu zdejší soud uvádí, že se plně ztotožňuje s názorem jak správního orgánu I. stupně, tak s názorem žalované. Dle ust. § 42a odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců ve znění k 16. 8. 2015 platí, že žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny je oprávněn podat cizinec, který je manželem cizince s povoleným pobytem. Odstavec 3 citovaného ustanovení ještě pro doplnění uvádí, že cizinec podle odst. 1, kterému byl na území povolen pobyt nebo udělen azyl, se pro účely zákona o pobytu cizinců považuje za nositele oprávnění ke sloučení rodiny. Tato ustanovení si správní orgány obou stupňů správně vyložily, jak v duchu zákona o pobytu cizinců, tak i vzhledem k účelu samotného legislativního zpracování dané problematiky. Povolení k pobytu žalobkyně v České republice, která zde pobývala z titulu manželství s panem N.D.K., bylo uděleno právě

na základě žádosti o udělení pobytu za účelem sloučení rodiny dle ust. § 42a odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, jelikož se stala manželkou cizince, který měl v České republice udělen pobyt. Tento stav fungoval bezproblémově a v souladu se zákonem resp. s podmínkami pro udělení dlouhodobého pobytu za účelem soužití rodiny až do dne 16. 9. 2014 tj. do rozvodu manželství žalobkyně s panem N.D.K. Zdejší soud tedy uvádí, že pokud zanikne rodinná vazba žalobkyně k prvnímu manželovi (tj. k nositeli oprávnění ke sloučení rodiny), zanikne i původní účel dlouhodobého pobytu. Okamžikem uzavření nového manželství vzniká cizince (žalobkyni) oprávnění opětovně požádat o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem soužití s novým manželem, který by spadl pod ust. § 42a odst. zákona o pobytu cizinců. Ze všech shora výše uvedených důvodů neshledal soud tento žalobní bod důvodným.

K námitce žalobce týkající se rozporu s ust. § 3 správního řádu krajský soud uvádí, že ze správního spisu je zřejmé, že správní orgány zjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a závěry napadeného rozhodnutí i rozhodnutí I. stupně mají oporu ve správním spisu. Žalovaná, resp. správní orgán I. stupně tak dostačujícím způsobem zjistila pro rozhodnutí ve věci všechny právně významné skutečnosti. Tuto námitku žalobkyně považuje zdejší soud rovněž za nedůvodnou.

K námitce přiměřenosti rozhodnutí ve smyslu ust. § 46a odst. 2 zákona o pobytu cizinců zdejší soud uvádí, že správní orgán I. stupně na str. 7 a 8 prvostupňového rozhodnutí a rovněž žalovaná ve svém rozhodnutí se otázce přiměřenosti rozhodnutí dostatečným způsobem věnuje. Správní orgány dostatečně zdůvodnily, z jakého důvodu mají za to, že předmětným rozhodnutím nedojde k nepřiměřenému zásahu do soukromého života žalobkyně. Soud se tedy nepřiklání k názoru žalobkyně, že by se správní orgány posouzením této otázky dostatečně nezabývaly. Rovněž tuto námitku žalobkyně považuje soud za nedůvodnou.

Na základě všech shora uvedených skutečností soud žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

VI. Náklady řízení

Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Úspěch ve věci samé podle názoru soudu pohlcuje dílčí neúspěch v akcesorickém řízení o žádosti o přiznání odkladného účinku žalobě. Žalovaný správní orgán však náklady řízení nepožadoval, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího

správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 27. července 2016

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková